

[Socialministeren]

fattet af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, ligeledes vil være omfattet af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. Sondringen i sidstnævnte lov mellem private og offentlige arbejdsgivere ophæves dermed.

Da dagpengeloven i sin afgrænsning af, hvad der forstås ved en privat arbejdsgiver, henviser til de arbejdsgivere, der er omfattet af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion, er det herefter nødvendigt at erstatte henvisningen med en afgrænsning direkte i dagpengeloven.

Efter det nu fremsatte forslag defineres offentlige arbejdsgivere som offentlige myndigheder og private arbejdsgivere, hvis udgifter overvejende dækkes af offentlige tilskud.

Indholdsmæssigt er afgrænsningen af, hvornår der i forhold til dagpengeloven er tale om en offentlig arbejdsgiver, den samme i forslaget som i den nuværende bestemmelse. Dog medfører forslaget den lille justering, at religiøse samfund, der efter særlige bestemmelser i lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion er fritaget for at betale bidrag til elevrefusionen, selv om deres udgifter ikke overvejende dækkes af offentlige tilskud, herefter betragtes som private arbejdsgivere i dagpengeloven.

Da administrationen af bestemmelsen i dag bygger på en automatisk undersøgelse af, om pågældende arbejdsgiver står registreret som offentlig i AER-systemet, forventes forslaget at medføre beskedne administrative ulemper.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af Traktat om Observationsflyvninger (Open Skies) af 24. marts 1992.

(Beslutningsforslag nr. B 28).

Traktaten om Observationsflyvninger (Open Skies) blev undertegnet den 24. marts 1992 ved starten af CSCE-opfølgningsmødet i Helsingfors af de tidligere Warszawapagtlande og NATO-landene. Det er det mest omfattende luftobservationsregime, der nogensinde er indgået.

Ved forhandlingernes begyndelse i 1990 på Open Skies-konferencen i Ottawa deltog udelukkende de to ovennævnte landekredse. I efteråret 1991 fik de øvrige CSCE-stater mulighed for at deltage som observatører. Der er enighed om, at alle de uafhængige stater, der er opstået i forbindelse med Sovjetunionens opløsning i december 1991, skal kunne deltage i regimet. Hvad angår de øvrige CSCE-stater indeholder Traktaten en særlig hjemmel til, at CSCE-stater kan tiltræde Traktaten senest seks måneder efter dens ikrafttræden.

Traktatens formål er at fremme åbenhed og samtidig øge tillid og sikkerhed ved at tillade gensidig overvågning af deltagerstaternes militære aktiviteter og installationer på sine territorier. Dette regime tillader en mere fleksibel observation fra luften, end det f.eks. er tilfældet ved satellitobservation. Samtidig giver det små lande som Danmark en mulighed for at indsamle og behandle observationsmateriale på egen hånd.

Etableringen af observationsflyvninger over deltagerstaternes territorier er derfor en væsentlig tillidsskabende foranstaltning, der i høj grad er med til at fremme gennemskuelighed. Regimet vil også kunne anvendes til konfliktforebyggelse og krisestyring, og på længere sigt vil regimet også kunne anvendes til andre formål, f.eks. miljøovervågning. Den gensidige åbenhed opnås ved, at deltagerstaterne får adgang til regelmæssige observationsflyvninger med ubevåbnede fly og under anvendelse af en række sensorer (optiske kameraer og radarer) over andre deltagerstaters territorier.

Danmark er tildelt en passiv kvote på seks observationsflyvninger. Det betyder, at Danmark er forpligtet til at modtage seks observationsflyvninger over dansk territorium pr. år. Omvendt har Danmark en aktiv kvote, der ikke må overstige den passive kvote. Det vil sige, at Danmark har ret til at gennemføre seks observationsflyvninger inden for samme år. De aktive kvoter fordeles i Open Skies-konsultationskommissionen.

I den indledende periode, der gælder fra Traktatens ikrafttræden og frem til den 31. december i det år, der følger efter Traktatens ikrafttræden, er Danmark tildelt en aktiv kvote på fire (én over Belarus/Rusland og én over Polen. De sidste to er ikke tilknyttet bestemte lande). Omvendt er Danmark (inklusive Grøn-

[Udenrigsministeren]

land og Færøerne) forpligtet til inden for samme tidsrum at modtage fire inspektionsflyvninger fra bl.a. Belarus/Rusland.

Opfyldelsen af Traktatens krav kan ske inden for rammerne af anordning nr. 73 af 27. februar 1976 om fremmede orlogsfartøjs og militære luftfartøjs adgang til dansk område under fredsforhold, idet forsvarsministeren i anordningens paragraf 1, stk. 5, har hjemmel til at gøre undtagelser fra anordningens bestemmelser.

Traktatens bestemmelser træder i kraft 60 dage efter, at 20 deltagerstater har deponeret ratifikationsinstrumenter. I disse 20 skal dog være indeholdt depositarerne Canada og Ungarn samt de stater, hvis aktive kvoter er otte eller derover.

Traktaten om Observationsflyvninger (Open Skies) er af de grunde, jeg har nævnt, og som er nærmere beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, i Danmarks klare interesse.

Jeg skal herved anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Uden for dagsordenen foretoges:

Valg af 1 medlem til det rådgivende repræsentantskab for Færøernes Realkreditinstitut.

Formanden:

Jeg har modtaget meddelelse om, at medlem af Folketinget Pia Gjellerup (S) ønsker at udtræde af det rådgivende repræsentantskab for Færøernes Realkreditinstitut.

Til nyt medlem for resten af indeværende valgperiode har vedkommende gruppe udpeget medlem af Folketinget Henning Rasmussen (S), der herefter er valgt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 151

1) Til *kommunikationsministeren* af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Finder ministeren det forsvarligt, at EF bruger massive midler på udvikling af High Definition tv (HDTV)?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Søndagsavisen den 8. november 1992 planlægger EF at bruge flere milliarder kroner på udvikling af de nye HDTV-apparater.

EF-Kommissionen har fremlagt en plan, der over fire år vil anvende godt 3,2 mia. kr. på projektet. Der er dog ikke truffet endelig beslutning endnu.

De nye tv-apparater bruger 4-10 gange så meget elektricitet som almindelige tv-apparater. Hvis de nye tv-apparater vinder lige så stor og hurtig udbredelse som CD-afspillere, vil det skabe behov for at bygge ca. 10 nye atomkraftværker i Europa inden år 2010.

Den industrialiserede verden har i forvejen et alt for højt energiforbrug. For at afhjælpe verdens miljøproblemer er det vigtigt, at den industrialiserede verden bruger mindre energi. Regeringen har forpligtet sig til at opfylde Brundtland-rapportens mål om, at de industrialiserede lande skal halvere deres samlede energiforbrug inden år 2030.

Ud fra en miljømæssig synsvinkel er det helt utilstedeligt at bruge massive økonomiske ressourcer på at udvikle et tv-apparat, der i væsentligt omfang øger energiforbruget.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg vil gerne indlede med at konstatere, at der er tale om en ganske indviklet sag. Til gengæld tror jeg også, der er opstået nogle misforståelser undervejs.

Den første misforståelse vedrører opfattelsen af, at EF bruger massive midler på udvikling af High Definition tv, det, vi kalder HDTV. Forholdet er det, at den europæiske udvikling af HDTV er foregået inden for rammerne af det såkaldte EUREKA-program, dvs. et program, der alene finansieres ved national støtte til de enkelte virksomheder, der deltager i programmet.

Nu fremgår det af begrundelsen for spørgsmålet, at det drejer sig om en artikel i Søndagsavisen fra den 8. november. Det fremgår af sammenhængen, at artiklen må sigte til et forslag fra EF-Kommissionen om at støtte indførelsen af MAC-standarden for det, vi kalder satellittransmitterede tv-programmer, med et beløb på 850 mio. ecu. Dette forslag er en konsekvens af det såkaldte MAC-direktiv, som blev vedtaget den 11. maj i år.

[Kommunikationsministeren]

Den økonomiske støtte, som er omtalt i forslaget, skal i en overgangsperiode gives til satellit-tv-selskaber og -tv-programproducenter til delvis dækning af de meromkostninger, der er forbundet med at producere og udsende tv i det nye 16:9-format. Disse udsendelser vil i øvrigt ikke være HDTV-udsendelser.

De tv-apparater, der kan ses i forretningerne i dag, og som er beregnet for 16:9-formatet, kan ikke vise HDTV, og deres strømforbrug er ikke væsentlig større end et almindeligt tv-apparats strømforbrug.

Men tilbage til det med økonomien. Forslaget om EF-støtten er ikke færdigbehandlet i Ministerrådet, og jeg kan oplyse, at det er regeringens holdning, at det foreslåede støttebeløb skal nedbringes, og at en væsentlig del af støtten skal anvendes til programproduktion.

I begrundelsen for spørgsmålet er endvidere henvist til Søndagsavisens oplysning om, at de nye tv-apparater vil bruge 4-10 gange så meget elektricitet som almindelige tv-apparater. Denne forudsigtelse må unægtelig forudsætte, at fremtidens tv-apparater er konstrueret med den teknologi, der er til rådighed i dag, og derfor kan jeg sige til spørgeren, at det er umuligt på nuværende tidspunkt at sige noget præcist om, hvordan udviklingsforløbet vil blive. Men beløbet skal altså efter regeringens opfattelse nedbringes væsentligt.

Formanden:

Der er 2 minutter til ministersvarene.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er muligt, at spørgsmålet er lidt forkert formuleret, og at sammenhængene ikke er helt nøjagtig, som vi har opfattet dem, selv om vi har prøvet at undersøge det lidt. Vores hovedærinde er imidlertid, at vi forstår, der er en konkurrence mellem europæiske og japanske og amerikanske tv-fabrikker om, hvilket system der skal være det dækkende i fremtiden, og vi har opfattet, at det her faktisk var et forsøg på at gøre de europæiske fabrikker dominerende ved at give dem hjælp til udvikling af det system, som de så vil køre på.

Vi mener bare, at en teknologisk udvikling på dette område skulle have til formål at fremme livskvalitet og begrænse forbruget af energi og ressourcer og ikke at udkonkurrere andre eller have beskæftigelse som eneste formål –

det kan vi selvfølgelig godt se industriens interesse i. Det var det, vi gerne ville høre den principielle holdning til.

Mener ministeren, det er interessant at udvikle et system, som har til formål at give bedre billedkvalitet og – tilsyneladende, for os at se – det alene? Det synes vi ikke er den udviklingsindsats og dette kommende energiforbrug værd.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Som jeg sagde før, er det umuligt, aldeles umuligt, at sige noget om energiforbruget til noget, der i dag ikke bliver produceret overhovedet.

Med hensyn til støtten kan jeg sige, at der vil blive tale om en procentvis deling mellem støtte til producenter, til programudbydere og til broadcastere, altså til radio-/tv-selskaber. Men den støtte og dens fordeling er, jævnfør hvad jeg sagde om den ikkeenighed, der er i Ministerrådet, slet ikke lagt fast på nuværende tidspunkt.

Men det er klart, at der vil være mulighed for på et senere tidspunkt, inden man skal tage endelig stilling, også at drøfte sagen i Folketingets Markedsudvalg.

Risgaard Knudsen (S):

Når nu ministeren omtaler Tingets Markedsudvalg, så er jeg meget interesseret i at få oplyst – hvis ministeren er i stand til at give mig de ønskede oplysninger, hvad jeg i øvrigt tror ministeren er – om ikke det spørgsmål, som her drøftes, har været gjort til genstand for overvejelser i Tingets Markedsudvalg. I bekræftende fald vil jeg være interesseret i, om vi her i Folketinget af ministeren kunne få oplyst, hvilket indtryk ministeren ved den lejlighed har fået i Folketingets Markedsudvalg.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Som hr. Risgaard Knudsen ved, har sagen været drøftet, jeg tror, man kan sige indgående, i Folketingets Markedsudvalg. Jeg er ikke det mindste i tvivl om Markedsudvalgets stilling til sagen. Jeg mener, den ligger i fuldstændig forlængelse af det, jeg just har givet udtryk for, nemlig at vi fra dansk side ikke kan tilslutte os den finansieringsordning, der nu ligger,

[Kommunikationsministeren]

at der på et tidspunkt vil tegne sig konturerne af et kompromis, og at forudsætningen for, at kommunikationsministeren kan tilslutte sig dette kompromis, er, at han på ny møder op og får forhandlingsoplæg i Markedsudvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 167

2) Til *trafikministeren* af:

Tommy Dinesen (SF):

»Agter ministeren at oprette radarovervågning ved Storebæltsbyggeriet for at forhindre kollisioner, grundstødninger og lign. som foreslået af den arbejdsgruppe, der har været nedsat til at vurdere den slags faremomenter?«

Tommy Dinesen (SF):

For snart 10 år siden stillede SF et forslag her i Folketinget, der blev vedtaget, for at forbedre sikkerheden i Storebælt. Dengang var det industriministeren, der havde med det at gøre. Senere har det samme været diskuteret; da var det forsvarsministeren. Og nu kan jeg se, at det altså er trafikministeren, der har med denne slags ting at gøre.

Vi mente, at der var behov for at forbedre sikkerheden; det er ikke blevet mindre af, at der er et stort byggeri på Storebælt, som det vel er de fleste bekendt.

Inden for det sidste halve år er der tre skibe, der er grundstødt, og et, der har påsejlet Vestbroen. Jeg kan sige, at den sidste påsejling, som skete i forgårs, ikke er timet med spørgeren, men er sket af sig selv!

Vi mener, der er behov for, at der sker noget på området, og det er baggrunden for spørgsmålet.

Trafikministeren (Ikast):

Som bekendt er der allerede truffet beslutning om etablering af et VTS-system med radar- og radiofaciliteter til sikring af Vestbroen. Licitationen herom er afholdt.

Dette system står imidlertid ikke færdigt, når Vestbroen ved årsskiftet 1993-1994 overdrages fra entreprenøren til A/S Storebæltsforbindelsen. En arbejdsgruppe har derfor foreslået, at der etableres en midlertidig radar- og radiofacilitet, der kan sikre Vestbroen i perioden fra broens overdragelse og indtil færdiggørelsen af det permanente VTS-system.

For så vidt angår sikringen i forbindelse med arbejdet på Østbroen, er der allerede truffet en række foranstaltninger vedrørende etableringen af broens underbygning. I industriministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1062 af 20. august 1992, stillet af hr. Tommy Dinesen, er der redegjort nærmere herfor.

Det fremgår, at Søfartsstyrelsen har udsendt en bekendtgørelse vedrørende etableringen af arbejdsområder og informationssystemer, der forestås af entreprenøren.

Det er videre i besvarelsen oplyst, at der vil blive fastsat yderligere foranstaltninger, inden arbejdet med Østbroens overdel iværksættes. Disse omfatter bl.a. etablering af radiotjeneste og udlægning af to vagtskibe. Herudover kan Arbejdstilsynet fastsætte vilkår over for entreprenøren med det formål at sikre de personer, der arbejder på broen.

Arbejdsgruppens rapport er forelagt A/S Storebæltsforbindelsen til udtalelse, der påregnes at foreligge i løbet af meget, meget kort tid. Der vil herefter blive taget stilling til, hvorledes Vestbroen skal sikres indtil færdiggørelsen af det endelige VTS-system vedrørende Vestbroen. Det vil samtidig blive vurderet, hvorvidt det midlertidige system kan benyttes i relation til arbejdet på Østbroen som et supplement til de sikkerhedsforanstaltninger, der allerede er og vil blive truffet for sejladssikkerheden i Østrenden i byggeperioden.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil godt sige tak for svaret.

VTS-systemet skal først tages i brug, når den faste forbindelse er færdig, men det viser sig jo, at der er behov for at gøre et eller andet nu. Der forstod jeg ministeren således, at man vil følge lodsernes forslag, nemlig at der forholdsvis hurtigt bliver to skibe, som patruljerer i området for at forhindre, at skibene påsejler øerne og Halskov Rev og Sprogø, og hvad der nu er på området.

Det er et andet forslag end det, der er kommet fra SOK, Søværnets Operative Kommando, som gik på lodspligt osv., men jeg hilser med tilfredshed, hvis ministeren vil få det her klaret i en fart, således at vi i hvert fald ikke får den store katastrofe, som kan ske, hvis der ikke er sikkerhed på området.

Det har vist sig, at de forholdsregler, man har taget indtil nu med hensyn til at efterse sø-

[Tommy Dinesen]

kort og den slags, ikke har været alt for gode. Mange kaptajner, i hvert fald i udlandet, er ikke klar over, at man er ved at bygge en Storebæltsbro.

Jeg takker for svaret, hvis det var rigtigt opfattet.

Trafikministeren (Ikast):

Jeg skal orientere hr. Tommy Dinesen, lige så snart dette har været behandlet i bestyrelsen for A/S Storebæltsforbindelsen, som har ansvaret over for de entreprenører, som har arbejdsopgaven. Det er fortsat således, at det er entreprenøren, der udfører arbejdet, der har sikkerhedsarbejdet, og det har været med i den licitation, der blev udbudt.

Tommy Dinesen (SF):

Det er A/S Storebæltsforbindelsen, der har ansvaret, men hvis der er to tankskibe, der ryger sammen ude i Storebælt og laver et oliespild – uanset formatet – så bliver det vel staten som sådan, der kommer til at betale det, og det er jo altså trafikministeren, der er eneaktionær i foretagendet.

Risgaard Knudsen (S):

Trafikministeren gentog nu en bemærkning om, at det er A/S Storebæltsforbindelsen, der sidder med ansvaret. Jeg står noget uforstående over for den bemærkning. Jeg går nemlig ud fra som givet, at trafikministeren ikke har nogen som helst mulighed for at fravriste sig selv det ansvar, som ministeren i kraft af sin ministerplacering sidder med også i en sag af denne karakter.

Jeg synes, at det er formuleret klart nok som et tillægsspørgsmål til ministeren, og dette konkrete spørgsmål vil jeg gerne have bekræftet eller afkræftet af ministeren. Hvis det bliver afkræftet, så er der jo basis for en helt ny sag, der skal drøftes i en helt anden sammenhæng.

Trafikministeren (Ikast):

Som det helt sikkert er hr. Risgaard Knudsen velbekendt, er der i udgivelsen af arbejdet med Vestbroen og med Østbroen i kontrakten med det entreprenørfirma, der udfører pågældende arbejde, fastsat de sikkerhedskrav, hvorunder arbejdet skal foregå, også afmærkningssystemer og advarselssystemer; dette er indgået i hele kontrakten. Selvfølgelig er det

mit ansvar, hvad der foregår i hele Storebæltsprojektet; derom har der ikke været tvivl.

Hermed er det nu bekendtgjort for Folketinget i dag, at vi netop har modtaget disse forslag og er i gang med behandlingen af dem, og at de i øjeblikket er tilsendt A/S Storebæltsforbindelsen, som jo trods alt er dem, der udfører det praktiske arbejde, og hvorunder entreprenørerne arbejder.

Risgaard Knudsen (S):

Da det forekommer mig, at der var – om jeg må sige det sådan – lovlig meget uld i ministerens besvarelse af mit spørgsmål, vil jeg gerne på ny spørge ministeren, om jeg ikke kan opfatte ministerens besvarelse på den måde, at ministeren ifølge ministeransvaret også har pligt til at påse, at andre lever op til det ansvar, de har, når der er tale om sikkerhed.

Tommy Dinesen (SF):

Der kan godt opstå nogen tvivl med baggrund i det, trafikministeren siger. Jeg må opfatte det således: Storebælt er stadig væk et internationalt farvand. I tilfælde af at der sker en kollision eller noget lignende, er det vel staten – eller de forskellige skibes forsikringsselskaber – der må betale for det oliespild, der bliver, hvis der bliver noget, og ikke A/S Storebæltsforbindelsen.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne bidrage til at placere den centring, som hr. Risgaard Knudsen har afleveret til trafikministeren, helt direkte foran trafikministerens fod, så han kan sparke til den, ved at erindre om, at der i bemærkningerne til lovforslaget om opførelse af en fast forbindelse over Storebælt udtrykkelig er sagt, at konstruktionen af et aktieselskab til udførelse af dette arbejde ikke har til hensigt, at Folketinget skal have mindre indseende med dette arbejde end med andre store offentlige anlægsarbejder. Og med den henvisning så jeg også meget gerne – og jeg er sikker på, at trafikministeren ikke har noget koldt ben, hverken til højre eller til venstre – at han så sparker til bolden og utvetydigt erklærer, at sådan er det selvfølgelig, og at de ting, der måtte ske, respektive ikke ske, sker på hans ansvar på grund af den citerede sætning, men også i kraft af, at ministeren jo er eneaktionær i A/S Storebæltsforbindelsen.

Trafikministeren (Ikast):

[Trafikministeren]

Jamen der kan da ikke være diskussion om dette ansvar; det er jo helt klart. Hr. Risgaard Knudsen har jo selv set de kontrakter, der er lavet med de entreprenørfirmaer, og hvad de får i betaling for at lave dette sikkerhedsarbejde. Men selvfølgelig vil det altid være mit ansvar, og det kan jeg ikke løbe fra.

Dernæst hr. Tommy Dinesens spørgsmål. Nu må hr. Tommy Dinesen tænke på, hvor mange dage vi har haft disse store rapporter. Nu skal de gennemgås og passes ind i systemerne og til høring hos specialisterne, og før den tid kan jeg jo ikke træffe en afgørelse. A/S Storebæltsforbindelsens ansvar overgår jo først, i det øjeblik entreprenøren afleverer Vestbroen.

Forholdene i forbindelse med Østbroen er jo det, vi forhandler i øjeblikket, og når vi begynder med byggeriet, skulle vi gerne have fået det lavet bedst muligt, og det er jo det, vi forhandler i øjeblikket. Men jeg fralægger mig ikke ansvaret; det er der ingen, der skal tro.

Det er samtidig svar til hr. Arne Melchior. Jeg har begge ben i behold og kan bruge dem stadig væk. Men man skal også give folk tid til at læse disse meget fyldige rapporter og sætte sig ind i sagen, inden de udtaler sig endeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 170

3) Til *miljøministeren* af:

Ole Donner (FP):

»Mener ministeren, at en kommune kan give tilladelse til et boligbyggeri, hvor der er foretaget en støjmåling, hvor beregningspunktet er facaden og støjniveauet er 62 dB (LA eq, 24 h) og 55 dB (LA eq, nat)?«

Skriftlig begrundelse

Kommunen udarbejder en lokalplan for området, ligesom man forlanger af bygherren, at der i henhold til bygningsreglementet etableres en forøget facadelydisolation, så indendørsstøjniveauet ikke overstiger LA eq, 24 h = 30 dB. I praksis opfyldes disse krav ved hjælp af specielle vinduer og døre i facaden samt termolydruder og friskluftsventiler med indbygget lyd dæmpning.

Spørgeren ønsker at sikre sig, at en kommune lovligt kan give en sådan byggetilladelse,

såfremt der udarbejdes en lokalplan som ovenfor anført.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af trafikministeren.

Miljøministeren (Ikast, fg.):

Det er hovedprincippet i planlægningen, at støjensyn varetages på en sådan måde, at områder, der udlægges til boligbebyggelse, ikke giver nye boliger støjproblemer.

Støjensynet kan også om nødvendigt sikres ved, at der i planlægningen træffes beslutning om etablering af støj dæmpende foranstaltninger, f.eks. støjvolde og lign. Herved kan der gennem planlægning sikres et acceptabelt udendørs støjniveau.

Miljøstyrelsens vejledning angiver det acceptable støjniveau for boliger, som kan lægges til grund for udformningen af den korrekte planlægning. Det acceptable støjniveau afhænger af, hvilken slags støj der er tale om. Som eksempel kan nævnes, at Miljøstyrelsen finder, at det acceptable støjniveau for boliger, der er udsat for vejstøj, er 55 dB som gennemsnit for hele døgnet, og at det acceptable støjniveau for etageboliger, der er udsat for virksomhedsstøj, er 50 dB om dagen og 40 dB om natten.

Når et område i en lokalplan er udlagt til boligbyggeri, er det således efter planlægningssystemet sikret, at det pågældende område også ud fra støjmæssige hensyn er egnet til boligbyggeri. Det er bl.a. baggrunden for, at der i planloven er hjemmel til at fastsætte specielle krav til støjisolering af nye boliger, der opføres på baggrund af lokalplanerne.

Efter Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 903 af 17. december 1991 sikres det, at region- og kommuneplaner indeholder retningslinjer om, at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse, medmindre der i lokalplanen fastsættes bestemmelser for etablering af de førnævnte støj dæmpende foranstaltninger. Dette sikres gennem planlovens regler om offentlighedens inddragelse og myndighedernes vetobeføjelser inden lokalplanens endelige vedtagelse.

Ole Donner (FP):

Jeg takker ministeren for svaret.

[Ole Donner]

I mit spørgsmål var det jo tydeligt begrundet, at der i det tænkte tilfælde ligger en lokalplan, hvoraf det fremgår, at den indendørs støj overholder den vejledning, som ministeren nævnte, og det vil sige, at selv om der er en udendørs trafikstøj på 62 dB, så er der inde i husene på grund af isolering af vinduer, døre og friskluftskanaler en acceptabel støj, som ligger inden for de rammer, der er givet i denne vejledning.

Så har jeg et tillægsspørgsmål til ministeren: Hvis man har accepteret 62 dB trafikstøj, mener ministeren så, at en ekstern støj på 50 dB ville være til hinder for fortsat at give denne byggetilladelse? Jeg gør her opmærksom på, at hvis man har en støj på 50 dB, som forøges til 62 dB, så vil det menneskelige øre opfatte det, som om støjen er blevet fordoblet. Derfor beder jeg bare om ministerens umiddelbare kommentar til dette. Hvis der er 62 dB og det er tilladt, fordi der er støjdæmpet inde i husene, mener ministeren så, at det vil være umuligt at give en byggetilladelse, hvis der var en ekstern støj på 50 dB, som altså støjer det halve af det, der er givet tilladelse til?

Miljøministeren (Ikast, fg.):

Når der ved en miljøsags behandling fastsættes krav til en virksomhed, tages der normalt ingen hensyn til de omliggende boligers byggemæssige standard, bl.a. fordi støjkravene fastsættes af udendørsarealerne. Den eneste undtagelse fra denne regel er, når virksomheden og boligen befinder sig i samme bygning, men også her er det virksomheden, der må bære omkostningerne. Miljøstyrelsens grænseværdi for natperioden i dette tilfælde fastsættes til 25 dB for boliger. Jeg skal i denne forbindelse påpege, at sidste instans i en miljøsags behandling er Miljøklagenævnet, som træffer den endelige afgørelse.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Donner om det andet spørgsmål, at jeg nævnedes før i min besvarelse, at der er forskel på, om det er trafikstøj eller fabriksstøj. Derfor skal man ud og bedømme i den konkrete sag: Hvordan ligger det, er det støj om natten, er det støj om dagen? Og jeg vil altså ikke her i salen svare på en helt principiel sag, en sag, der eventuelt er under behandling, og som jeg ikke har kendskab til.

Ole Donner (FP):

Jeg takker ministeren for en delvis besvarelse af mit spørgsmål.

Jeg kan forstå, at ministeren ifølge det papir, han fik nede fra hjørnet, refererer til, at det er en helt konkret sag. Men det, jeg spurgte ministeren om, var bare, om ministeren ud fra sund fornuft ville svare mig på en ting. Mener ministeren ud fra et logisk synspunkt, hvis man har givet tilladelse til en støj på 62 dB, at der vil være noget til hinder for, at man har en anden støjkilde, som støjer det halve?

Jeg ved godt, at miljøloven ikke altid er sund fornuft, men jeg beder bare ministeren om at svare på, om det efter ministerens opfattelse ikke er rimeligt at tillade, at der er en lavere støj, hvis man har et så højt støjniveau, fordi den jo alt andet lige ikke vil blive opfattet inde i husene på samme måde som trafikstøjen.

Trafikministeren (Ikast):

Jeg kan kun svare hr. Ole Donner, at når dette høje Ting har vedtaget miljøloven, så må det være sund fornuft.

Ole Donner (FP):

Jeg må beklage, at ministeren ikke vil svare på det, men jeg vil godt sige, at dette spørgsmål blev rejst til miljøministeren, og miljøministeren var meget sur over, at han skulle svare på det her i dag. Derfor accepterede jeg, at trafikministeren svarede, fordi ministeren angiveligt er bortrejst helt til Bella Centret og derfor ikke kunne give møde i Tinget i dag. Så er det selvfølgelig beklageligt, at ministeren ikke vil svare på spørgsmålet.

Jeg gentager det én gang til: Mener ministeren ikke, at det efter sund fornuft ville være rimeligt, at man kunne give en byggetilladelse til noget, der støjer det halve? Miljøministeren sagde i telefonen med hævet stemme, at hvis jeg fastholdt, at mit spørgsmål skulle bevares i dag, ville svaret blive derefter. Det har jeg gjort, og jeg må konstatere, at svaret blev derefter.

Miljøministeren (Ikast, fg.):

Jamen hr. Ole Donner kan da ikke komme og sige, at jeg skal beskrive loven som forkert! Hr. Ole Donner har jo selv været med på de målinger, vi har lavet ved bygning af nye veje, og har set, hvor omhyggelige vi er med at lave

[Miljøministeren]

det alle mulige steder. Vi lever op til miljølovens krav om decibel, og så skal man også gøre det i ældre byggeri. Jeg vil ikke være den, der er med til at ændre noget på dette. Så må hr. Ole Donner sende sit spørgsmål skriftligt til miljøministeren med angivelse af den nøjagtige sag og bede om at få et direkte svar, når det er et så specifikt spørgsmål som her.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 127
 Christensen, Køpke (FP): spm. nr. S 136-138
 Donner, Ole (FP): spm. nr. S 146 og 147
 Dyrland, Poul Erik (S): spm. nr. S 124-126
 Espersen, Ole (S): spm. nr. S 121
 Hansen, Birthe (SF): spm. nr. S 139
 Hækkerup, Lise (S): spm. nr. S 134
 Jensen, Svend Aage (CD): spm. nr. S 117
 Just, Annette (FP): spm. nr. S 88
 Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 123 og 148
 Nødgaard, Poul (FP): spm. nr. S 131 og 132.

Spm. nr. S 127

Til *justitsministeren* (10/11 92) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren fremskaffe en oversigt over de lande, hvis statsborgere er fritaget for krav om indrejsevisum ved indrejse i Tyskland, samt en tilsvarende for Danmark?«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses på baggrund af den aktuelle debat om indførelse af visum for visse lande og stilles for at belyse forskelle og ligheder mellem Danmark og Tyskland på området.

Svar (19/11 92):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har gennem Udenrigsministeriet indhentet en liste over, hvilke landes statsborgere der er fritaget for visumpligt ved indrejse i Tyskland.

Justitsministeriet har endvidere udfærdiget en oversigt over, hvilke landes statsborgere der er fritaget for visumpligt ved indrejse i Danmark.

Disse lister er under hensyn til deres omfang tilstillet spørgeren direkte.

Spm. nr. S 136

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (13/11 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer ministeren vil igangsætte på baggrund af et konkret tilfælde af undervisning i en børnehaveklasse i en københavnsk kommuneskole, hvor en fremmedsproget vikar ikke kan tale dansk?«

Begrundelse

Forholdene på børnehaveklasseniveau på Hellig Kors Skole i København er under al kritik, når danske børn på førskoleniveau bliver undervist på et udenlandsk sprog. Man må trods alt fastholde, at danske skoler bør og skal undervise med henblik på, at eleverne skal vokse op i det danske samfund som en integreret del af helheden. Derfor er det naturligvis fuldstændig uholdbart, at børn i førskolealderen og dermed i livets mest betydningsfulde indlæringsfase ikke får udviklet de sproglige kundskaber i dansk i en stor del af dagens timer. Disse timer udgør for det meste langt den største del af barnets vågne og oftest mest opmærksomme periode.

I den konkrete sag har der fundet en korrespondance sted mellem spørgeren, som har modtaget en henvendelse fra et forældrepar, og undervisningsministeren.

Svar (20/11 92):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Selvfølgelig er undervisningssproget i folkeskolen dansk.

I anledning af den konkrete sag, som hr. Jan Køpke Christensen henviser til, har jeg rettet henvendelse til Skoledirektoratet i København, som har oplyst, at man til de to børnehaveklasse på Hellig Kors Skole har knyttet en fremmedsproget børnehaveklasseassistent, der

[Undervisnings- og forskningsministeren]

skal lette indskolingen for de 64 pct. fremmedsprogede børn, der aktuelt går i børnehaveklaserne (på skolen som helhed er andelen af fremmedsprogede børn 53 pct.). Assistenten ved Hellig Kors Skole har gennemgået en dansk uddannelse og taler dansk.

Ved to lejligheder, hvor skolens leder ikke havde mulighed for at skaffe vikar til at varetage den danske børnehaveklasseleders undervisning, har han bedt assistenten, som børnene kender, varetage tilsynet i børnehaveklassen, da man ikke har kunnet sende så små børn hjem i utide.

På baggrund af oplysningerne fra Skoledirektoratet i København er jeg af den opfattelse, at skolelederens handlemåde i den konkrete sag alene var betinget af nødvendighed. Jeg finder derfor ikke anledning til at foretage mig yderligere.

Spm. nr. S 137

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (13/11 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren på baggrund af spørgsmål nr. S 136 oplyse, om ministeren vil igangsætte en undersøgelse af forholdene på den pågældende skole, herunder en undersøgelse af det benyttede sprog i børnehaveklaser ved brug af vikarer samt en undersøgelse af de ledelsesmæssige forhold, således som disse varetages i det daglige af skoleinspektør og viceinspektør?«

Begrundelse

Forholdene på børnehaveklasseniveau på Hellig Kors Skole i København er under al kritik, når danske børn på førskoleniveau bliver undervist på et udenlandsk sprog. Man må trods alt fastholde, at danske skoler bør og skal undervise med henblik på, at eleverne skal vokse op i det danske samfund som en integreret del af helheden. Derfor er det naturligvis fuldstændig uholdbart, at børn i førskolealderen og dermed i livets mest betydningsfulde indlæringsfase ikke får udviklet de sproglige kundskaber i dansk i en stor del af dagens timer. Disse timer udgør for det meste langt den største del af barnets vågne og oftest mest opmærksomme periode.

Samtidig er det efter det konkrete eksempel blevet klarlagt, at skolens daglige ledelse øjensynlig ikke varetager elevernes og forældrenes interesser på den bedst tænkelige måde.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 136).

Spm. nr. S 138

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (13/11 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren på baggrund af spørgsmålene nr. S 136 og S 137 igangsætte en undersøgelse af, i hvilket omfang der foregår undervisning i danske folkeskoler og herunder også i børnehaveklaser på andre sprog end det danske, og vil ministeren samtidig bekræfte, at det naturligvis er en selvfølge, at såvel lærere som vikarer i danske folkeskoler behersker det danske sprog, og at dette bruges i undervisningen, samt bekræfte, at det danske skolesystem er til for brugernes skyld, hvilket i første omgang vil sige forældre og elever, og at det derfor vil være naturligt, at skolens daglige ledelse tager klager og forespørgsler fra forældre alvorligt?«

Begrundelse

Forholdene på børnehaveklasseniveau på Hellig Kors Skole i København er under al kritik, når danske børn på førskoleniveau bliver undervist på et udenlandsk sprog. Man må trods alt fastholde, at danske skoler bør og skal undervise med henblik på, at eleverne skal vokse op i det danske samfund som en integreret del af helheden. Derfor er det naturligvis fuldstændig uholdbart, at børn i førskolealderen og dermed i livets mest betydningsfulde indlæringsfase ikke får udviklet de sproglige kundskaber i dansk i en stor del af dagens timer. Disse timer udgør for det meste langt den største del af barnets vågne og oftest mest opmærksomme periode.

Samtidig er det efter det konkrete eksempel blevet klarlagt, at skolens daglige ledelse øjensynlig ikke varetager elevernes og forældrenes interesser på den bedst tænkelige måde.

Spørgeren ønsker at få klarlagt, om tilsvarende forhold eksisterer andre steder i Danmark, og samtidig få præciseret retningslinierne for det danske skolesystem.

[Køpke Christensen]

(Besvaret sammen med spm. nr. S 136.)

Spm. nr. S 146

Til *trafikministeren* (13/11 92) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor den eksisterende hyrekørselslov med dertil hørende hyrekørselsbekendtgørelser ikke har været forelagt for EF inden vedtagelsen?«

Begrundelse

Ifølge de oplysninger, der foreligger for spørgeren, må et EF-land ikke »stramme« liberaliseringen inden for et bestemt område f.eks. hyrevognsområdet. Spørgeren mener derfor, at de regler, der eksisterer på hyrevognsområdet, ikke kan strammes, uden at det forelægges EF-Kommissionen (artikel 102).

Svar (20/11 92):

Trafikministeren (Ikast):

EF's medlemsstater er i overensstemmelse med rådsbeslutning fra 1962 forpligtet til at give Kommissionen meddelelse om påtænkte lovforslag og administrative bestemmelser, der i væsentlig grad vil kunne berøre gennemførelsen af den fælles transportpolitik i EF.

Der er ikke af EF fastsat regler om udførelse af hyrekørsel. Den eksisterende lov nr. 296 af 8. juni 1978 om hyrekørsel (med senere ændringer) og de tilhørende bekendtgørelser om hyrekørsel har på denne baggrund ikke været forelagt Kommissionen.

Spm. nr. S 147

Til *trafikministeren* (13/11 92) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren oplyse, om en EF-borger, der har hyrevognsbevilling i f.eks. København eller eventuelt søger om en bevilling, kan opnå/bibeholde en sådan bevilling, uagtet han f.eks. skylder 400.000 kr. i sit hjemland?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker dette spørgsmål besvaret for at sikre sig, at der ikke sker en forskelsbehandling af danske bevillingsindehavere i forhold til EF-borgere.

Svar (20/11 92):

Trafikministeren (Ikast):

Formålet med den i juni 1991 vedtagne lov nr. 408 om ændring af hyrekørselsloven er at nedbringe restancer til det offentlige i Danmark.

Der er ikke krav i hyrekørselslovgivningen om, at en bevillingshaver skal være dansk statsborger. En udenlandsk statsborger, der har forretningssted i Danmark og i øvrigt opfylder lovgivningens bestemmelser, vil således kunne tildeles/bibeholde en bevilling til hyrekørsel, uanset at han måtte have restancer til det offentlige i sit hjemland eller et andet land.

Spm. nr. S 124

Til *arbejdsministeren* (10/11 92) af:

Poul Erik Dyrland (S):

»Hvornår iværksætter ministeren den i beslutningsforslag nr. B 68 (folketingsåret 1991-92) omtalte oplysningskampagne, har ministeren nedsat den omtalte kampagnegruppe, og i bekræftende fald: Hvem sidder i kampagnegruppen?«

Begrundelse

Mange efterlyser ministerens initiativer på området.

Svar (18/11 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan oplyse, at Direktoratet for Arbejdstitilsynet har stået for idéoplægget til kampagnen om børns og unges arbejdsmiljø.

Et af initiativerne er allerede ført ud i livet. Der er således udarbejdet et computerspil om børns og unges arbejdsmiljø. Dette spil blev lanceret allerede den 30. september 1992. Det er meningen, at spillet skal tilbydes alle skoler gratis.

Herudover rummer idéoplægget forslag til tiltag, der supplerer alle de initiativer, der i øvrigt er taget på området i anledning af Arbejdsmiljøåret.

Arbejdsministeriet vurderer i øjeblikket direktoratets forslag med henblik på, hvorledes kampagnen kan suppleres med et yderligere landsdækkende tiltag.

Spm. nr. S 125

Til *arbejdsministeren* (10/11 92) af:

Poul Erik Dyrland (S):

»Hvornår agter ministeren at udmønte formuleringerne om alenearbejde i det vedtagne beslutningsforslag nr. B 68 (folketingsåret 1991-92)?«

Begrundelse

6 måneder efter vedtagelsen af forslag til folketingsbeslutning om forebyggelse af vold mod børn og unge på arbejdsmarkedet og af arbejdsskader (B 68) ses det ikke, at ministeren er i gang med udarbejdelse af ændrede regler.

Svar (18/11 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan oplyse, at Direktoratet for Arbejdstilsynet arbejder med udarbejdelsen af forslag til ændrede regler om børns og unges alenearbejde og har gjort det i et stykke tid.

Når arbejdet ikke er afsluttet endnu, skyldes det, at folketingsbeslutningen lagde op til en markant ændring af reglerne, en ændring, som ud over at medføre en række lovtekniske problemer også involverer forhandlinger med Justitsministeriet, idet politiet jo også er tiltænkt en væsentlig rolle.

Jeg forventer imidlertid at kunne fremlægge et forslag til ændring af bekendtgørelsen om unges farlige arbejde for Arbejds miljørådet i begyndelsen af 1993.

Spm. nr. S 126

Til *arbejdsministeren* (10/11 92) af:

Poul Erik Dyrland (S):

»Vil ministeren under henvisning til ministerens svar på spørgsmål nr. S 72 af 23. oktober 1992 oplyse, om indholdet af det omtalte AT-cirkulære indholdsmæssigt vil leve op til det af ministeren afgivne tilsagn i svaret på spørgsmål nr. S 680 af 27. juni 1991?«

Begrundelse

Det fremgår ikke af svaret på spørgsmål nr. S 72, hvilke præciseringer ministeren agter at fremføre i det omtalte cirkulære.

Svar (18/11 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Direktoratet for Arbejdstilsynet har nu udarbejdet et udkast til AT-cirkulæreskrivelse om buschaufførers arbejdstid og pauser.

Cirkulæret indeholder en gennemgang af de gældende regler på området, som Arbejdstilsynets kredse skal administrere efter, herunder afsnit om, at de amtslige bus- og trafikselskaber skal planlægge i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 38.

Dette indebærer blandt andet, at det i køreplanerne kan være nødvendigt med indlægning af passende pauser.

Det er derfor min klare opfattelse, at cirkulæret lever op til det tilsagn, jeg gav i juni 1991.

Spm. nr. S 121

Til *finansministeren* (6/11 92) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke samfundsøkonomiske eller andre samfundsmæssige fordele der vil være f.eks. over en 5-års-periode ved at afskedige tusinde postbude, idet det forudsættes, at de efter afskedigelsen overgår til arbejdsløshedsdagpenge?«

Begrundelse

Spørgeren stillede et nogenlunde tilsvarende spørgsmål under nr. S 1090 af 27/8 92, uden at der imidlertid blev svaret direkte på spørgsmålet. Spørgeren er enig i, at antallet af offentligt ansatte ikke bør benyttes som konjunkturregulator.

Svar (19/11 92):

Finansministeren (Henning Dyremose):

I forlængelse af svaret på et tilsvarende spørgsmål af 27. august 1992 kan oplyses følgende:

Postvæsenet er på linje med andre statsinstitutioner underlagt krav om produktivetsforbedringer.

Hertil gælder det særlige forhold for Postvæsenet, at man allerede gennem flere år har mærket stigende konkurrence. Derfor er det nødvendigt, at Postvæsenet udviser den samme produktivetsstigning som konkurrenterne for ikke at miste markedsandele.

[Finansministeren]

Postvæsenet har hidtil kunnet honorere produktivetskravene uden at gribe til afskedigelser og vil formentlig kunne fortsætte hermed.

Dette skyldes for det første, at en del af den nødvendige personalereduktion er sket ved naturlig afgang. Postvæsenet beskæftiger knap 27.000 årsværk og har i perioden 1989-92 haft en gennemsnitlig årlig naturlig afgang på ca. 1.250 årsværk.

For det andet oplever Postvæsenet et stigende aktivitetsniveau og kan derfor udvise produktivetsforbedringer i form af øget aktivitet ved uændret personaleforbrug. Postvæsenet har således på ændringsforslaget til finanslov for 1993 indbudgetteret en stigning i årsværksforbruget på 264 i forhold til det på finanslovsforslaget budgetterede som følge af forventninger om aktivitetsstigninger.

Ud fra mere generelle samfundsøkonomiske betragtninger kan det tidligere afgivne svar endvidere suppleres med følgende:

I spørgerens eksempel svarer provenuet, der opnås ved at reducere antallet af postbude, til lønnen til de 1.000 postbude, hvilket udgør i størrelsesordenen ca. 0,2 mia. kr. Besparelsen kan anvendes til omprioritering af de offentlige udgifter, til at nedsætte skattetrykket eller til at reducere statsunderskuddet og statsgælden.

Hvis besparelsen anvendes til at reducere statsunderskuddet, svarer virkningen til en generel finanspolitisk stramning, der vil have en række afledte konsekvenser på samfundsøkonomien.

På kort og mellemfristet sigt øges ledigheden. Dette afdæmper erfaringsmæssigt lønningernes stigningstakt, og i kraft af forbedret konkurrenceevne vil den kort- og mellemfristede påvirkning af ledigheden derfor blive udlignet af højere privat beskæftigelse. Det vil også øge den private beskæftigelse, hvis den finanspolitiske stramning bidrager til at indsnævre rentespændet over for udlandet. Hastigheden af den stigende private beskæftigelse afhænger på kortere sigt især af påvirkningen af renten.

På lang sigt må det antages, at ledigheden afhænger af strukturen på arbejdsmarkedet. Det kan derfor også forudsættes, at den helt langsigtede virkning på ledigheden af at afskedige 1.000 postbude er neutral.

På kort og mellemfristet sigt vil der som følge af den højere ledighed være afledte negative budgetvirkninger på de offentlige finanser.

Dette er tilfældet ved alle finanspolitiske ændringer. Statsfinanserne – og de offentlige finanser – forbedres derfor på kortere sigt – afhængigt af påvirkningen af renten – med mindre end den umiddelbare provenumæssige besparelse på 0,2 mia. kr.

Spm. nr. S 139

Til *landbrugsministeren* (12/11 92) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at indføre regler, som forhindrer indførsel af brugt, beskidt staldinventar fra det tidligere Østtyskland og andre steder?«

Begrundelse

Som det fremgår af en artikel fra Ny Dag, uge 46, oplyser veterinærinspektør K. Lerche-Thomsen, at der er regler for import af dyr, hvor der stilles krav om rengøring af de bokse og transportmidler, de transporteres i, men staldinventar kan der ikke stilles krav til. Hvis folk vil købe gammelt staldinventar i det tidligere Østtyskland, er det op til dem selv, om de vil gøre det rent eller ej.

Spørgeren finder, at mangelen på regler for import af brugt staldinventar bør bringes til ophør snarest, også selv om man ikke lige for tiden har kendskab til større mængder af svinesygdomme i det tidligere Østtyskland end herhjemme, og selv om der ikke er mund- og klovsyge i det tidligere Østtyskland.

Svar (20/11 92):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Ifølge EF's regler for bekæmpelse af henholdsvis mund- og klovsyge (rådsdirektiv 85/511/EØF, som ændret) og svinepest (rådsdirektiv 80/217, som ændret) er medlemsstaterne pålagt at sørge for, at der i tilfælde af sygdomsudbrud iværksættes strenge foranstaltninger til hindring af smittespredning. Minimumsforanstaltningerne, som er omtalt i direktiverne, omfatter rengøring og desinfektion af stalde efter nedslagning af smitteramte besætninger, restriktioner for flytning af dyr i det omgivende område samt, for svinepest, forbud mod flytning af materiel. Herudover er veterinærmyndighederne i medlemsstaterne forpligtet til at gennemføre øvrige foranstaltninger, så

[Landbrugsministeren]

sygdommen ikke spredtes. Dette vil betyde, at der skal indføres forbud mod flytning af staldmateriel, når flytningen kan medføre spredning af sygdommen.

For yderligere at mindske risikoen for indslæben af dyresygdomme ved indførsel af brugt staldinventar er det nødvendigt, at erhvervet vedkender sig sit ansvar for, at der tages fornuftige forholdsregler, når brugt staldinventar ønskes anvendt.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at importøren af brugt staldinventar fra det tidligere Østtyskland har meddelt, at han i forbindelse med importen har fået vasket spalter og inventar med højtryksrensere inden demonteringen, oplagret spalter og inventar udendørs, sikret sig, at materiel først er transporteret til Danmark tidligst 14 måneder efter, de sidst var i kontakt med svin, samt fået nedsænket alt materiel i formalinbad i forbindelse med læsning for transport til Danmark.

Spm. nr. S 134

Til trafikministeren (12/11 92) af:

Lise Hækkerup (S):

»Hvad er ministerens kommentar til rapporten: »Sådan cykler man over Øresund«, udfærdiget af Dansk Cyklist Forbund?«

Svar (19/11 92):

Trafikministeren (Ikast):

Det fremgår af regeringsaftalen af 23. marts 1991 mellem Danmarks regering og Sveriges regering om en fast forbindelse over Øresund, at Øresundsforbindelsen skal udføres som en kombineret jernbane- og vejforbindelse.

Der forudsættes således ikke etableret cykelsti på Øresundsforbindelsen.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget om en fast forbindelse over Øresund blev det imidlertid besluttet af udvalgsflertallet, at der skal etableres særlige transportordninger for cykler over Øresundsforbindelsen.

Det er hermed sikret, at cyklisternes forhold ikke bliver forringet i forhold til i dag.

Spm. nr. S 117

Til boligministeren (5/11 92) af:

Svend Aage Jensen (CD):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor realkreditinstitutter ikke gives adgang til at udbyde kontantlån baseret på sortstemplede obligationsserier, og om en sådan ordning vil være provenuneutral for staten?«

Begrundelse

Siden 1985 har adgangen til at få kontantlån gennem realkreditinstitutter været fjernet. Det har givet andre finansielle institutter en konkurrencemæssig fordel, fordi det har været muligt for disse at udbyde kontantlån.

Realkreditinstitutterne har dog mulighed for at udbyde kontantlån gennem blåstemplede obligationsserier. Dette er dog ikke driftsøkonomisk rentabelt for realkreditinstitutterne.

Af forskellige grunde ønsker mange låntagere at optage kontantlån i realkreditinstitutterne og anser låneformen for ideel.

Svar (19/11 92):

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Vedtagelsen af realkreditloven i december 1989 blev i 1990 fulgt op af en tilladelse til realkreditinstitutterne til at yde kontantlån på basis af blåstemplede obligationer, dvs. obligationer, der udstedes med en rentesats, der er lig med eller større end mindsterenten på udstedelsestidspunktet.

Spørgsmålet om at give realkreditinstitutterne adgang til at yde kontantlån på basis af sortstemplede obligationer bør efter min opfattelse indgå i bredere overvejelser om eventuelle fremtidige ændringer i såvel skattelovgivningen som lovgivningen om realkreditinstitutterne.

For så vidt angår spørgsmålet om en adgang til at udbyde kontantlån baseret på sortstemplede obligationer vil være provenuneutral for staten, har Skatteministeriet oplyst, at en adgang for realkreditinstitutterne til at yde sådanne lån ikke vil være neutral i forhold til gældende regler, idet ordningen vil indebære, at privatpersoner som låntagere vil få fradrag for hele den effektive rente inkl. kursstab, mens obligationsindehaverne, der typisk vil være selskaber eller pensionskasser m.v., i forvejen beskattes af hele den effektive rente inkl. kursgevinster.

For selskaber vil optagelse af kontantlån baseret på sortstemplede obligationer ikke give

[Boligministeren]

forøgede fradragsmuligheder i forhold til obligationslån med sortstemplede obligationer.

Spm. nr. S 88

Til *industriministeren* (29/10 92) af:

Annette Just (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at den tyske stat kræver, at der oprettes et fast forretningssted på tysk jord i form af en filial og/eller underafdeling i Tyskland for at opnå autorisation som vagtselskab, på trods af at der er tale om et firma, der handler med tjenesteydelser i henhold til EØF art. 59?«

Foreløbigt svar (16/11 92):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg er ikke bekendt med, hvilke krav der stilles for at opnå autorisation som vagtselskab i Tyskland, men jeg har foranlediget, at de nødvendige oplysninger fremskaffes. Når oplysningerne foreligger, vil jeg fremsende et endeligt svar på spørgsmålet.

Spm. nr. S 123

Til *justitsministeren* (9/11 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er det korrekt, at man kan søge asyl flere gange i Danmark, og i bekræftende fald hvor mange?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i Berlingske Tidende den 6. november 1992 har en kriminel polsk flygtning søgt asyl i juni måned 1992, er rejst hjem til Polen og er derefter en måned efter rejst tilbage til Danmark og har søgt asyl på ny.

Den 19-årige polske asylansøger oplyser i øvrigt, at han søger politisk asyl i Danmark, fordi han hverken kan få arbejde eller understøttelse i Polen. Spørgeren finder det hermed anskuelliggjort, at den danske stat bruger millioner af kroner på at behandle asylansøgninger, som er helt uden chance for at opfylde kriterierne.

Svar (19/11 92):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge, der har oplyst følgende:

»Efter udlændingeloven og i øvrigt i overensstemmelse med internationale retsprincipper på dette område har enhver, der søger om asyl, som udgangspunkt ret til at få sin sag prøvet i det land, hvori asylansøgningen indgives. Dette princip kan imidlertid fraviges, hvis den pågældende kan henvises til at søge beskyttelse i et andet sikkert land. Dette er baggrunden for reglen i udlændingelovens § 48, stk. 2, der indbærer, at asylansøgere kan afvises til et sikkert land, hvis indrejsebetingelserne med hensyn til pas og visum ikke er opfyldt. Den pågældendes hjemland vil imidlertid aldrig kunne danne baggrund for afvisning og udsendelse, før selve asylsagen har været behandlet og i givet fald afsluttet med et afslag og bestemmelse om udsendelse til hjemlandet.

En udlænding vil derfor kunne indrejse her i landet flere gange og søge asyl, hvis den pågældende ankommer direkte fra hjemlandet. Det må imidlertid understreges, at sådanne sager vil blive behandlet hurtigt og efter procedurer om åbenbart grundløse asylansøgninger. Det skal endelig tilføjes, at antallet af sådanne sager skønnes at være meget begrænset.«

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Direktoratet for Udlændinge oplyste.

Spm. nr. S 148

Til *kulturministeren* (13/11 92) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Kan ministeren oplyse, om det beløb, Højlands Kulturfond bevilgede til projektet »Isenesættelse af Aalborg by«, blev givet på et forkert grundlag og i givet fald, om der vil ske en efterregulering af bevillingen, samt om der kan placeres et ansvar, og endvidere oplyse, om det sikres, at der fremover tages højde for, at bevillinger ikke sker på et forkert grundlag?«

Begrundelse

I 1991 bevilgede Højlands Kulturfond under Kulturministeriet kr. 302.875 til projektet »Isenesættelse af Aalborg by« under Aalborg Festival 1991. Bevillingen skete under forudsætning af, at den samlede udgift for projektet var kr. 923.388,31, hvilket beløb fremgår af det til Kulturfonden fremsendte regnskab. Det

[Pla Kjærsgaard]

fremgår derimod af Aalborg Festivals årsregnskab, at udgiften for det pågældende arrangement alene var kr. 375.892.

Svar (20/11 92):

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Kulturfondens bestyrelse har ansvaret for, at fondens bevillinger ydes til de formål, der er anført i fondens vedtægter. Dette ansvar varetager bestyrelsen i forbindelse med ansøgningernes behandling, ved løbende tilsyn med projekterne og ved en efterfølgende regnskabskontrol. Kulturministeriet har ikke noget grundlag for at antage, at Kulturfondens bestyrelse ikke varetager disse opgaver på en betryggende måde.

For så vidt angår byscenesættelsen under Aalborg Festivalen 1992 kan jeg oplyse, at Kulturfonden henholdsvis den 11. og den 13. november 1992 har bedt Aalborg Kommune redegøre for de regnskabsmæssige forhold i forbindelse med det ydede tilskud. Så snart Kulturfondens bestyrelse har modtaget denne redegørelse, forventer jeg en nærmere orientering om sagen og skal derefter vende tilbage med en supplerende besvarelse.

Spm. nr. S 131

Til indenrigsministeren (11/11 92) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke former for regnskabsskik selvejende institutioner er underlagt, samt om det er lovligt at fastsætte en takstpolitik over for kommuner og amter, som medfører årlige driftsoverskud og deraf følgende formuedannelse?«

Begrundelse

Svaret bedes oplyse, om selvejende institutioner kan unddrage sig revision af registrerede eller statsautoriserede revisorer, når institutionernes største indtægtskilde vedrørende takstbetaling kommer fra kommuner og amter.

Svar (17/11 92):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

I henhold til § 22 i lov nr. 300 af 6. juni 1984 om fonde og visse foreninger, som ændret ved lov nr. 350 af 6. juni 1991, skal fonde aflægge

årsregnskab, der skal udarbejdes i overensstemmelse med god regnskabsskik. Regnskabet skal revideres, jf. § 23. I fonde med en egenkapital på 3 mio. kr. eller derover skal mindst én af revisorerne være statsautoriseret eller registreret revisor. I andre fonde kan fondsmyndigheden stille krav herom.

I henhold til § 28 i lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 756 af 18. november 1991, skal en erhvervsdrivende fond udarbejde årsregnskab efter regler i årsregnskabsloven. Regnskabet skal undergives revision af en eller flere revisorer, hvoraf mindst én skal være statsautoriseret eller registreret revisor.

Lovgivningen om fonde gælder dog ikke for fonde, med hvilke en kommune eller amtskommune har indgået aftale til opfyldelse af kommunens eller amtskommunens forpligtelser i henhold til lov om social bistand, såfremt fonden ikke varetager andre opgaver. Det samme gælder selvejende institutioner, der som vilkår for godkendelse eller tilskud fra det offentlige er undergivet tilsyn og økonomisk kontrol af en offentlig myndighed efter anden lovgivning eller bestemmelser udstedt i henhold til anden lovgivning. Endvidere gælder loven om fonde og visse foreninger ikke selvejende institutioner, hvis drift overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler, og som er undergivet tilsyn af det offentlige, hvis det i institutionens vedtægt er fastsat, at det offentlige træffer bestemmelse om anvendelse af institutionens midler i tilfælde af opløsning.

Fonde, der er undergivet tilsyn af det offentlige, er således normalt undtaget fra fondslovgivningen, jf. § 1, stk. 2, i henholdsvis loven om fonde og visse foreninger og loven om erhvervsdrivende fonde. I nogle tilfælde varetager en (amts)kommune kasse- og regnskabsfunktionerne for den selvejende institution, som (amts)kommunen har indgået aftale med, og i så fald omfatter den kommunale revision sådanne regnskaber. Kommunalbestyrelsen kan også have betinget et tilsagn om tilskud eller underskudsdekning af, at institutionens regnskaber undergives kommunens revision, eller at revisionen får adgang til at gennemgå institutionens regnskaber.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt det er lovligt at fastsætte en takstpolitik over for kommuner og amtskommuner, som medfø-

[Indenrigsministeren]

rer årlige driftsoverskud og deraf følgende formuedannelse, kan jeg oplyse, at der ikke i lovgivningen er almindelige regler om selvejende institutioners takstfastsættelse over for kommuner og amtskommuner.

Såfremt der ikke i den lovgivning, der vedrører det pågældende område, er regler om selvejende institutioners takstfastsættelse, må takstfastsættelsen, herunder muligheden for oparbejdelse af driftsoverskud, bero på den aftale, der indgås mellem (amts)kommunen og den selvejende institution.

Spm. nr. S 132

Til *indenrigsministeren* (11/11 92) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt den offentlige institution Grennessminde i Tåstrup (Københavns Amt) har overført øremærkede skattemidler til Spanien, og i bekræftende fald oplyse, hvor stort et beløb der er tale om, samt hvilke initiativer regeringen agter at tage over for nævnte institution?«

Begrundelse

Svaret bedes indeholde en vurdering af det lovmedholdelige i nævnte transaktion.

Svar (18/11 92):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Fremskridtspartiets gruppe i Københavns Amtsråd har allerede den 6. oktober 1992 rettet henvendelse til Indenrigsministeriet med en række spørgsmål vedrørende institutionen Grennessminde, herunder spørgsmålet om, hvorvidt institutionen har overført midler til Spanien, samt spørgsmål vedrørende revision af institutionens regnskaber.

Indenrigsministeriet har på den baggrund ved skrivelse af 21. oktober 1992 anmodet Københavns Amtsråd om en udtalelse. Ministeriet har endnu ikke modtaget svar fra amtsrådet.

Jeg kan ikke udtale mig nærmere om sagen, før ministeriet har modtaget og gennemgået amtsrådets udtalelse.

Bortfaldet spørgsmål:

Spm. nr. S 154

Formanden:

Det er meddelt mig, at spørgsmål nr. S 154, der var stillet af Taanquist (S) til socialministeren, den 19. november 1992 er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der dermed er bortfaldet, var sålydende:

Til socialministeren (18/11 92) af:

Taanquist (S):

»Er det korrekt, at en arbejdstager, der kommer til skade under udførelsen af et arbejde for sin arbejdsgiver, ikke kan få anerkendt skaden, fordi han ikke direkte er beordret til at udføre arbejdet?«

Begrundelse

Af artikler i Træindustriforbundets blad Træ nr. 11/1992 og Det Fri Aktuelt den 17. november 1992 fremgår det, at en arbejdstager, der var ansat til forefaldende arbejde, ikke er berettiget til erstatning for en arbejdsskade, han pådrog sig ved at hjælpe en udefra kommende person.

Afslaget er angiveligt begrundet i, at vedkommende ikke direkte var beordret til at udføre det pågældende arbejde.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til trafikministeren:

»Hvilke overvejelser og planer har regeringen for privatbanernes fremtid, herunder statens fremtidige støtte til drift, anskaffelser og investeringer?«

Af Helge Mortensen (S), Tommy Dinesen (SF) og Sonja Albrink (CD).

(Forespørgslen anmeldt 4/11 92. Fremme af forespørgslen vedtaget 13/11 92).

Formanden:

Jeg skal oplyse allerede nu, at afstemning om eventuelle motiverede dagsordener først vil finde sted i morgen, torsdag den 26. november 1992.

Begrundelse

Helge Mortensen (S):